

دوشنبه 11 دی 1396، 13 ربیع الثانی 1439 - 1 ژانویه 2018

درگذشت "عبدالجواد فلاطوری" اندیشمند مسلمان و مؤسس دانشکده علوم اسلامی هامبورگ (1375 ش)

درگذشت "عبدالجواد فلاطوری" اندیشمند مسلمان و مؤسس دانشکده علوم اسلامی هامبورگ (1375 ش) پروفیسور عبدالجواد فلاطوری در سال 1304 ش در اصفهان دیده به جهان گشود و تحصیلات ابتدایی و متوسطه را در این شهر به پایان رسانید. وی سپس برای تحصیل علوم دینی، راهی حوزه علمیه مشهد شد و از محضر: میرزا هاشم قزوینی و میرزا محمدتقی ادیب نیشابوری و... بهره برد. عبدالجواد فلاطوری پس از آن به تهران آمد و به ادامه تحصیل علوم دینی نزد استادان نام‌آور همچون: علامه محمد تقی آملی، میرزا مهدی آشتیانی، محمد علی شاه‌آبادی و سید احمد خوانساری پرداخت. دکتر فلاطوری در همان زمان در رشته فلسفه اسلامی از دانشگاه فارغ‌التحصیل شد و از آیت‌الله شیخ محمدرضا کلباسی به اخذ اجازه اجتهاد نائل آمد. وی در سال 1333 برای آگاهی از علوم انسانی و فلسفه غرب عازم آلمان گردید و در رشته فلسفه و دین‌شناسی تطبیقی و روانشناسی تحصیل نمود. ایشان در سال 1341 موفق به اخذ درجه دکتری در فلسفه شد و در دانشگاه گلن آلمان تدریس در کرسی‌های فلسفه تطبیقی، حقوق، تاریخ ایران، اسلام معاصر، کلام و علوم اسلامی را بر عهده گرفت و دمی از تدریس، تحقیق و تألیف باز نایستاد. دکتر فلاطوری در راه بسط و توسعه تفکر اسلامی در اروپا، فعالیت‌های چشمگیری داشت و برای نیل به این هدف دانشکده علوم اسلامی هامبورگ آلمان را تاسیس کرد. این اندیشمند مسلمان، در آلمان به عنوان یک مرجع اسلامی و دانشمند فلسفه و علوم اسلامی مطرح بود. هر زمان که محافل علمی اروپا در تجزیه و تحلیل و بیان مسائل اسلامی و تفاهم و همفکری و گفت‌وگو بین پیروان ادیان اسلام و مسیحیت و یهودیت، دچار مشکل می‌شدند، به وی مراجعه می‌کردند. وی در طول بیش از چهل سال اقامت در آلمان، مقالات متعدد در نشریات معتبر آلمانی در جهت دفاع از اسلام نگاشت. استاد فلاطوری برای ایجاد مباحثه، هم‌فکری و همکاری بین پیروان ادیان مختلف تلاش می‌کرد. از جمله آثار وی ترجمه تاریخ ایران در قرون نخستین اسلامی، تألیف اخلاق عملی کانت و دگرگونی بنیادی فلسفه یونانی در اثر طرز اندیشه اسلامی، می‌باشد. دکتر فلاطوری سرانجام در 11 دی 1375 ش بر اثر سکنه قلبی در 71 سالگی درگذشت و به سرای باقی شتافت.

اعلام منع برده‌داری و دستور آزادی بردگان در امریکا (1863 م)

امریکا در قرن نوزدهم، یکی از مراکز مهم خرید و فروش برده بود و با بردگان سیاه‌پوست، به صورتی غیرانسانی و وحشیانه رفتار می‌شد. مخالفت با این‌گونه اعمال باعث بروز جنگ‌های داخلی امریکا از سال 1861 تا 1865 گردید. در نهایت، هنگامی که آتش جنگ داخلی بین نیروهای شمال و جنوب ادامه داشت، آبراهام لینکلن، رئیس جمهور وقت امریکا فرصت را غنیمت شمرده و در روز اول ژانویه 1863 م، اعلامیه معروف آزادی بردگان در سراسر امریکا را صادر نمود که به موجب این اعلامیه، بیش از سه میلیون برده در سراسر امریکا آزاد شدند. این اعلامیه موجب طغیان سیاهان در ایالات جنوبی که طرفدار برده‌داری بودند گردید و جنگ‌های داخلی را به نفع ضدبرده‌داری پیش برد. هم‌چنین پاره‌ای از مورخین غربی معتقدند سیاست جمهوری‌خواهان در امر آزادی بردگان، به خاطر قبح و زشتی اسارت سیاهان نبوده، بلکه اقدامی بوده است برای جذب آراء مثبت سیاهان که رقم قابل ملاحظه‌ای از جمعیت امریکا را تشکیل می‌دادند. هرچند با تصویب قانون منع برده‌داری در امریکا، گام دیگری در راه مبارزه با خرید و فروش بردگان برداشته شد، با این حال، تبعیض نژادی علیه سیاه‌پوستان در این کشور همچنان ادامه دارد.

تجاوز سپاه عثمانی به خاک ایران (1293 ش)

پس از شروع جنگ جهانی اول، دولت ایران برای برکنار ماندن از آسیب‌های جنگ، اعلام بی‌طرفی کرد، اما این اقدام ایران از طرف متخاصمین رعایت نگردید و هر کدام به نحوی به خاک ایران یورش آوردند. سپاه عثمانی با کمک کردها شروع به تجاوز به خاک ایران نمود و شهرهای بی‌دفاع تبریز و ارومیه را به تصرف خود درآورده، به سمت شمال کشور پیشروی کرد. پس از تجاوز عثمانی، دولت روسیه نیز قوای خود را وارد ایران نمود و بر سر تصرف آذربایجان، جنگ شدیدی بین نیروهای روسیه و عثمانی درگرفت. در این نبرد سهمگین، عده زیادی از مردم آذربایجان مقتول و مجروح شده، اموال آنان به غارت رفت و سرانجام قوای روس بر سپاه عثمانی پیروز گشت. در نهایت عثمانی‌ها عقب‌نشینی کردند و روس‌ها منطقه آذربایجان را به تصرف درآوردند. در این حال، با ورود انگلیسی‌ها به خاک ایران، خاک این مرز و بوم عملاً به یکی از جبهه‌های جنگ جهانی تبدیل شد که حاصلی جز قحطی و قتل و غارت مردم ایران در پی نداشت.

درگذشت ادیب و نویسنده برجسته "یوسف اعتصامی" پدر پروین اعتصامی (1316 ش)

یوسف اعتصامی آشتیانی ملقب به اعتصام الملک سال 1291 قمری (1253 شمسی) به دنیا آمد. او از نویسندگان و

سال نو روزی است که آغاز یک سال گاه شماری جدید را رقم میزند، و در آن سال شمار یک تقویم مشخص افزایش داده میشود. در بسیاری از فرهنگ ها، این رویداد را به مناسبت پایان سال قدیم و شروع سال جدید جشن می گیرند. امروز در استفاده جهانی، سال جدید از گاه شماری میلادی در ۱ ژانویه اتفاق می افتد که عادتاً از گاه شماری رومی میباشد. در کشورهای که از گاه شمار (تقویم) میلادی استفاده میکنند، سال نو معمولاً در اول ژانویه برگزار میگردد. راسته ماه ها در گاه شمار رومی، از زمان پادشاه نوما پومپیلیوس در حدود ۷۰۰ پیش از میلاد، از ژانویه تا دسامبر میباشد. در حال حاضر، جشن گرفتن سال نو یکی از بزرگترین رویدادهای جهانی میباشد. در شب ۳۱ دسامبر هر سال، آخرین روز یک سال میلادی و روز قبل از روز سال نو در بسیاری از کشورهای جهان، عموماً قاره های اروپا، آمریکا، استرالیا و بخش هایی از آسیا و آفریقا مراسم سال نو برگزار میشود. در فرهنگ جدید غرب این روز با گردهمایی هایی در مجالس و مهمانی ها برگزار میشود که انتقال سال را ساعت ۱۲:۰۰ شب جشن می گیرند. بسیاری از فرهنگ ها در این شب از آتش بازی و دیگر روش های پرصدا برای جشن گرفتن استفاده می کنند. شب سال نو به صورت جهانی مطابق با تولد مسیح یا عرف نامه پس از میلاد (به انگلیسی: Anno Domini) در کشورهای مسیحی و حتی غیر مسیحی در ۳۱ دسامبر برپا میشود. شب سال نو همچنین به عنوان هفتمین روز کریسمس در مسیحیت غربی شناخته میشود. نمونه هایی از آتش بازیهای شب سال نو را میتوان با شهرهای سیدنی، ولپریسو، لندن و نیویورک مثال زد. سیدنی، ۸۰،۰۰۰ آتش بازی را در نیمه شب برگزار کرد و بیش از یک و نیم میلیون شرکت کننده داشت. همچنین این رویداد بزرگترین رویداد دیده شده در سال ۲۰۰۹ از تلویزیون بود. در ولپریسو شیلی بیش از دو میلیون تماشاچی، نظاره گر بزرگترین آتش بازی بودند که در مکانی بزرگتر از ۲۱ کیلومتر از آتش بازی در بندر تجارتی شهر در ۲۵ دقیقه از شادی و سرور برگزار شد. لندن زمانی که ساعت بیگ بن نیمه شب را در شب سال نو اعلام میکند، در اطراف چشم لندن با آتش بازی بسیاری بزرگی همراه میباشد. در نیویورک در کنار میدان تایمز جشن روی یک توپ کریستالی بزرگ متمرکز میشود که یک دقیقه تا شروع سال جدید را ثانیه شماری میکند.

مترجمان برجسته ایران معاصر و سالها رئیس کتابخانه مجلس شورای ملی بود. از آثار وی می توان مجله های بهار و گنجینه فنون را نام برد. اعتصامی ۲ دوره مجله بهار را منتشر کرد که بیشتر مقالات آن ، انشاء یا ترجمه خود اوست . همچنین جلد نخست «تیره بختان» یا «بینوایان» اثر ویکتور هوگو را نیز ترجمه و منتشر کرد که معروف است . اعتصام الملک پدر پروین اعتصامی (۱۲۸۵ - ۱۳۲۰ شمسی) شاعره نامدار ایران نیز هست که در حقیقت باید پرورش این شاعر برجسته را بهترین اثر او دانست . مرحوم یوسف اعتصامی در ۱۱ دی ۱۳۱۶ (۱۳۵۶ قمری) دارفانی را وداع گفت و فرزند فرزانه اش را تنها گذاشت .